

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Pacuda (przewodniczący)

SSN Roman Kuczyński (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie ze skargi A. B.

na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w [...]

w sprawie III AUa [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 4 lutego 2015 r.,

oddala skargę.

UZASADNIENIE

W dniu 7 stycznia 2014 r. wnioskodawca – A. B. skierował do Sądu Apelacyjnego III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w [...], za pośrednictwem Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S., apelację od wyroku tego Sądu z dnia 7 listopada 2013 r. (sygn. akt VI U [...]). Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S. pismem z dnia 13 stycznia 2014 r. wezwał wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych. Pismem z dnia 30 stycznia 2014 r. wnioskodawca odpowiedział na wezwanie. Ponownie Sąd pismem z dnia 11 lutego 2014 r. wezwał wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych, na które również wnioskodawca odpowiedział pismem z dnia 20 lutego 2014 r. Złożona przez wnioskodawcę apelacja, po usunięciu braków formalnych, przekazana została przez Sąd Okręgowy w S., zgodnie z właściwością, celem rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w [...].

Wnioskodawca wskazuje, że termin jej rozpoznania na dzień 25 listopada 2014 r. został wyznaczony na skutek skargi wnioskodawcy z dnia 10 września 2014 r. na przewlekłość tego postępowania. Skarga ta została błędnie przez wnioskodawcę skierowana do Sądu Apelacyjnego w [...], jako właściwego do jej rozpoznania, a więc z naruszeniem art. 87¹ § 1 k.p.c. i zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 3 października 2014 r. została zwrócona (sygn. akt III SK 2/14). Wnioskodawca stwierdził, że od usunięcia braków formalnych wniesionej przez niego apelacji do dnia 25 listopada 2014 r., na który to dzień wyznaczono termin jej rozpoznania, minęło ponad osiem miesięcy. W przekonaniu wnioskodawcy nastąpiło rażące naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, gdyż postępowanie w tej sprawie trwa zdecydowanie dłużej, niż jest to konieczne. W dniu 25 listopada 2014 r. Sąd Apelacyjny po przeprowadzeniu rozprawy - zamknął rozprawę i wydał wyrok, w którym oddalił apelację wnioskodawcy.

Mając powyższe okoliczności na uwadze wnioskodawca w dniu 4 listopada 2014 r. (wpływ do Sądu Apelacyjnego w [...] w dniu 6 listopada 2014 r.) – na podstawie art. 2 ust. 1, art. 3 pkt 5, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 2 i art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843) w zw. z art. 87¹ § 1 k.p.c. - złożył skargę na przewlekłość postępowania w sprawie wyznaczenia terminu rozpoznania apelacji wnioskodawcy z dnia 7 stycznia 2014 r. od wyroku Sądu Okręgowego VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w S. z dnia 7 listopada 2013 roku (sygn. akt VI U [...]) zawisłej w Sądzie Apelacyjnym III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w [...], domagając się stwierdzenia przewlekłości postępowania w tej sprawie oraz przyznania od Skarbu Państwa kwoty 10.000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust.1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843) strona może wnieść skargę o

stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Skargę tę wnosi się w toku postępowania w sprawie, którego skarga dotyczy (art. 5 ust. 2 wskazanej ustawy). Postępowanie ze skargi na przewlekłość nie jest zatem samodzielnym postępowaniem zmierzającym do stwierdzenia przewlekłości i ewentualnie zasądzenia z tego tytułu odpowiedniego odszkodowania (zadośćuczynienia). Jego celem jest przeciwdziałanie przewlekłości postępowania w trakcie jego trwania i ewentualne przyznanie „odpowiedniej sumy pieniężnej” jako wstępnej (tymczasowej) rekompensaty. Publicznoprawnym celem ustawy jest zatem stworzenie realnego i skutecznego środka zapobiegającego przewlekłości postępowania, którego funkcją jest przede wszystkim wymuszenie nadania sprawie odpowiedniego, sprawnego biegu, stworzenie „mechanizmu prawnego wymuszającego rozpoznanie skargi przez sąd” (por. min. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 19 stycznia 2005 r., III SPP 113/04, OSNP 2005 nr 9, poz. 134) Jak zatem wynika zarówno z przepisów wskazanej ustawy oraz orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga na przewlekłość postępowania może odnosić się jedynie do toczących się postępowań.

Podkreślić należy, że w postępowanie w niniejszej sprawie toczące się w związku z wniesieniem apelacji przez wnioskodawcę zostało zakończone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 listopada 2014 r., którym apelacja została oddalona.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843), Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.